

НОВИ ДНИ

мичникъ за култура, стопанство и общественъ животъ.

Редакторъ:
Антонъ Христовъ

Излиза ПЕТЪКЪ.

Годишенъ абонаментъ 50 лв.

Броя 1 левъ

Публикации: по споразумение.

Редакция-администрация:
Книжарница „ИСКРА“
Ески-Джумая.

Седмиченъ бележникъ.

Да четемъ!

Най-умрозното нѣщо за мнозина е, да седнатъ да четатъ! Особено да прочетатъ нѣкои книжка отъ наученъ характеръ — това ще бѣде цѣло геройство! Защото сериозната книга за мнозина е постѣна, неподсладена отъ сензации, или сладникови истории.

Не чете учителѣтъ, не чете чиновникѣтъ, не чете интелегентѣтъ. Мислятъ, че въобще знаятъ, че капиталистѣтъ въпроси трѣбва да си разрешаватъ точно тѣхъ, както си мислятъ. Мнозина не четатъ даже литература по специалността си. Сгъватъ дипломитъ си и следъ гимназията не похващатъ книга! Особено момичетата: свършватъ училище и следъ нѣколко години се приравняватъ съ еснавската сръда — нищо не прочели, нищо не научили, нищо ново не възприели. . .

Бѣгитъ всички отъ просвѣтата! И животѣтъ имъ наистина става постѣнъ, скученъ, безизходенъ.

Да четемъ, но само полезна книга. И да внимаваме, защото не е добра тая книга, която нѣкои „просвѣтени“ сръди искатъ да препоръчатъ за такава. Добрата книга, това е огледѣлото на съвременната епоха. На истинската, а не на фалшивата съвременна епоха.

Пивастъ.

Изъ печата.

Социалистическия водачъ Кр. Пастуховъ при ауденцията си въ двореца на 28 м. м. е препоръчалъ създаването на единъ кабинетъ, съ точно опредѣлена смѣла платформа, за изходъ отъ днешното положение и като начало на едно ново управление съ следнитѣ точки:

1. Създаване фондъ за социални бедствия чрезъ облагане състоятелнитѣ и силни икономически слоеве.
2. Бързо и рационално разрешаване на въпроса за задълженията лихвитѣ и наемитѣ.
3. Бързи и ефикасни грижи противъ безработицата, даване зимна помощъ за преживяване. Разширение и прилагане на социалнитѣ закони.
4. Съкратенъ и уравниенъ държавенъ бюджетъ.
5. Социаленъ и държавенъ монопол на износа и вноса въ страната за артикулитѣ отъ масова консумация.
6. Премахването корупцията и разхищението на държавнитѣ имоти и служби.
7. Отсрочване и ревизия на държавнитѣ дългове.

При разискванията по „законопроекта за данѣна върху приходитѣ“, министъръ Стефановъ е заявилъ: „Нека кажа, че сега въ София има надъ 1300 фирми, на които не сж опредѣлени и не сж внесени данѣнитѣ отъ една до осемъ години (Спорове между земеделци и сговористи).

Това сж суми много голѣми. Всички сж фирми, които могатъ да си платятъ данѣна, но не сж били облагани (Шумъ и спорове). Не помалѣкъ е списѣкътъ и на необложени лични фирми. Искате примери. Добре, ето: Д-во „Фениксъ“, което има зданието на „Панахъ“, не е било обложено цѣли 7 години. Числото на необложени лични фирми въ София е 1130. Това е най-доброто доказателство, че държавата не е търсила своитѣ приходи“.

При разискванията по Законопроекта за измѣнение закона за събиране на прѣкитѣ данѣци, отговаряйки на критиката на бившия м-ръ Лячевъ, м-ръ Стефановъ е заявилъ:

„Отричатъ истинността на списѣкътъ за неплащане данѣнитѣ искате ли имена? Има и маса дружества, които днесъ не сж съществуватъ. Соф. електрическо д-во, което е изнесло 120 мил. лева, не му е опредѣленъ данѣна за 3 години; сжщото е сѣ д-во „Орелъ“, „Съединенитѣ тютюневѣ фабрики“, д-во „Циклопъ“, „Чиновническото застрахователно д-во“, „Гранитоидъ“ сѣ 750 мил. лева капиталъ, д-во „Изда“ и пр. (Сговориститѣ нервно прекъсватъ).

Защо не обложихме Съюза на провинциалнитѣ банки, който сега не сжествува? Това е било стопанска и финансова анархия. (Ржкоплѣскания). Че казваме истината, това демагогия ли е?

Стопанска и общественна криза.

Отъ години вече една страшна стопанска, а заедно съ нея и общественна, криза разтрусва свѣта, нарушава равновѣсието му и не му дава спокойствие. Кризата води началото си следъ свѣтовната война, но въпрѣки всички предвиджания и гадания, края ѝ не се вижда. Тя е въ свѣтовенъ мащабъ, но не еднакво е прекарва въ всички държави. Колкото държавата е по-културна, толкова взема по-героични мѣрки за изходъ отъ кризата. Всички мѣрки, обаче, до сега се указаха палиативни, защото ни една не се указа разумна и целесъобразна, за да тури край за бушуващата безприпятствено криза.

Нѣщо по вече, почти всички държави се повърнаха назадъ и чрезъ покачване на митата за нуждитѣ стоки, за да закрилятъ родното производство, отградиха се съ китайски стѣни и още повече подсилиха засѣяното на стопанския животъ.

Ние сме малка страна и макаръ че нѣмаме стотицитѣ хиляди и милиони безработни, обаче, и у насъ кризата се усещва страшно болезнено особено за работници занаятци, земеделци и дребни сжществувания.

Ние сме земеделска страна. Обезценяването на земеделскитѣ произведения се отрази страшно гибелно върху цѣлокупния стопански и общественъ животъ у насъ. Намалена консумативната способностъ на 80% отъ населението, тя се отрази съ страшна сила върху цѣлия ни животъ и удари своя мъртешки печатъ. Задълженията на земеделската стопанинѣ, както и на занаятчицата и дребния търговецъ, правени при благоприятенъ стопански животъ, и изправени изведнажъ предъ съвършено нови неблагоприятни условия, съ високія имъ лихвенъ процентъ, влошиха още по-вече положението.

Като притуримъ при това изостаналата и нехармонична съ новото време данъ на системата и манталитета на правителствата ни — ще ни стане ясно влошеното и влошаващото се положение въ цѣлокупния ни стопански и общественъ животъ. Това положение, обаче, не може да прѣдължи. Трѣбва да се взематъ мѣрки за коренна промѣна на сжществувашото положение, за да стане отъ малко-малко поносимъ живота на бедствуващитѣ народни маси. На първо мѣсто трѣбва да се балансира приходата и разхода на нашия данѣкоплатецъ. Неговитѣ произведения сж обезценени, той получава малко пари за тѣхъ и, следователно, трѣбва да се направи всичко възможно съ тѣзи малко пари той да задоволи своитѣ потребности. По този начинъ ще се повдигне консумативната му способностъ и ще се оживи донѣкъ стопанския ни животъ.

Това ще стане като се намалятъ ценитѣ на индустриалнитѣ произведения чрезъ намаляние на митническитѣ тарифи. За заскѣпването на живота у насъ голѣмъ дѣлъ има тѣй на речената паразитна индустрия, която се облагодетелствува отъ

държавата, за да печели милиони отъ гърба на бедствуващия народъ.

Да вземемъ, за примѣръ, захарната индустрия. До скоро захарта се продаваше по 28—30 лева. Преди нѣколко месеци заседаваше една държавна комисия и тя реши, че ако захарта се продава по 18—20 лева, фабрикантитѣ ще продаватъ подъ коштуема цена. Днесъ самитѣ фабрики продаватъ по 16 50 лева ситна захаръ.

Какво се е измѣнило въ разстояние на 1—2 години, че цената на захарта спадна съ 10 на лева. Нищо. Само че сега имаме една кооперация „Българска захаръ“, която се явява регулаторъ на захарнитѣ цени. Явява се въпросъ: защо сж смѣкнати толкова милиони отъ мизерния гърбъ на българския народъ и де сж тѣзи милиони?

Сжщата тази паразитна индустрия и сега върви по сжщия пѣтъ, въпрѣки сбѣния повикъ на цѣлъ отчаянъ и изстрадалъ народъ.

Ето нѣколко факти, които бодатъ очитѣ на всѣки честенъ гражданинъ и го каратъ да се черви за родината и държавата си, която търпи подобни общественѣ скандали: английска памучна прежда, кавръкъ № 12 се продава франко българско пристанище 200 лв., а нашитѣ „родни“ фабриканти предлагатъ прежда по 324 лв.; черъ сатенъ английски на пристанището се предлага по 15 30 лв. метръ, а мѣстния се продава по 35 20 лв.; английско хасе—11 30 лв., а мѣстното се продава по 23 40 лв.; рибарска тире чехкска 2 кгр. за 90 лв., а мѣстната се продава 220 лв.; искусствена коприна чуждестрана се предлага отъ 70—100 лв., а нашата се продава по 380—400 лв.; тель поцинкована № 16 австрийска 6 60 лв., наша 13 30 лв.; бакърена № 9 австрийска 6 25 лв., наша 15 40 лв.; водопроводни трѣби 1/2 цолъ германски 14 60 лв., наши 26 лв.; 3/4 цолъ 19 80 лв., наши 36 лв. и т. н. и т. н.

Притурете къмъ тѣзи стоки пѣтни разноски отъ Германия, комисионни и пр., за да се разбере на каква цена се продаватъ произведенията на закриляната и облагодетелствуваната отъ държавата ни „родна“ индустрия.

Защо се търпи това ограбване на отчаяния и безъ това народъ? Защо продължава да се отекчава по този начинъ тежкото положение на страната?

Смѣли и решителни реформи сж потребни въ всички области на стопанския ни и културенъ животъ и онзи държавникъ, който ги направи, ще бѣде спасителъ на народа и ще заслужи неговата благодарностъ.

Фалшива интелигенция.

Живѣемъ едно преходно време, което се характеризира съ морална и материална криза. Значителна частъ отъ маситѣ сж обезвѣрени и малкитѣ мозѣци не виждатъ изходъ. Непростичо примирение е завладѣло мнозина. Стремѣжѣтъ

е: да се дава възможния минимумъ, а да се взема възможния максимумъ. Хората сж затворени въ себе си. Егоизмътъ е пусналъ дълбоки корени въ душитѣ. Нравственото разложение е станало сжщественъ белегъ на съвременната епоха.

И тая епоха закърми единъ кадъръ интелигенция, която е негодна за творчество, интелигенция, която нѣма свой свѣтогледъ, убита е отъ жалкото съвремение и нейното примирение е използвано за чужди интереси. Тя не се интересува за настоящитѣ проблеми, духътъ ѝ не търси хармонията на справедливостта, а е сломенъ и обезпиченъ.

За нейната хилавостъ трѣбва да търсимъ голѣмъ дѣлъ отъ виновностъ въ днешното училище, което подготвя тая механическа интелигенция. То не дава солидни познания и не подготвя творци, а фабрикува дипломи. Не насажда любовъ къмъ книгата, а я прави най-умразното нѣщо за младежа. Срѣдношколникѣтъ, взелъ въ рѣка диплома си, не се интересува вече за нищо и, ако сполучи, настанява се на служба, следъ което смѣта, че е постигналъ нѣкакъвъ и деалъ! Затваря се въ себе си, почва да посещава кръчмитѣ, абстрахира се отъ всѣкакви културни прояви и гледа само стомаха му да е пълненъ! Животътъ му тече монотонно, самотно, не желае нищо свѣтло, не се бори за нищо велико. „Обществеността“ му се простира до писалищната маса. На никого съ нищо не е полезенъ, а всѣкога става удобенъ мостъ, по който карриеристи и безсѣвѣстници се изкачватъ да експлоатиратъ, закрилени отъ овчедушието на тая хилава „интелигенция“. Тя несъзнателно забавя историческия прогресъ на човѣчеството и косвено подпомага шурмътъ на реакцията.

Затова тя носи огромна отговорностъ. Тя е дезертирала отъ задълженията си, като не оставя никакъвъ активъ задъ себе си.

Въ гърдитѣ ѝ ще пламне ли искрата на новото време и дали ще може да се отърве отъ фалша си, за да поведе борба за нови дни?

Вл. Петровъ.

За амнистията.

На дневенъ редъ въ народното събрание е новъ законопроектъ за амнистията. Отъ 1923 година до сега забрави се числото на законитѣ за амнистията и въпрѣки това стотици и хиляди български граждани гниятъ въ затворитѣ и скитатъ изъ чужбина.

Съ сегашния законопроектъ се дава условна амнистия на 50—60 земеделци, включително известната четворка. А порано, когато се гласуваше законъ за амнистията, казваше се, че оставали 10—15 душиземледѣлци неамнистирани. Отъ де излѣзоха сега тѣзи 50—60 души? Значи и съ действителнитѣ факти се прави непотененъ партазанство.

И въпрѣки това, стотици и хиляди оставатъ неамнистирани. Войната между враждуващи народи, и тя си има свои закони. Когато единъ народъ е

победенъ и слага оржжието, тогава се спира войната и заговорва великодушието и хуманността, въ зависимостъ отъ моралната културностъ на воюващитѣ.

Колко по-вече тая морална култура трѣбва да се прояви по отношение на родни братя, които сж станали врагове при гражданската война, предизвикана отъ глупостта, алчността и егоизма на водачитѣ.

И въ името на кой принципъ на една страна се даде отдавна пълна и безусловна амнистия, а на другата се дава по лѣжничка? Това политика на безпристрастенъ държавникъ ли е или неоправданъ съ обществени интереси сядизъмъ.

Нека се разбере отъ когото трѣбва, че въ съзнанието на широкитѣ обществени маси и истинската интелигенция този въпросъ е отдавна разрешенъ и отлагането му буди негодувание и възмущение. Държавата шомъ претендира, че е правова и културна, не трѣбва да бѣде двулична къмъ собственитѣ си синове: единитѣ да третира като достойни граждани, а другитѣ като врагове. Еднакво бащинско третиране къмъ всички и особено къмъ провиненитѣ въ името на голѣмитѣ обществени и държавни интереси.

Ето защо, пълна и безусловна амнистия трѣбва да покрие всички, които по една или друга причина въ миналото сж подпаднали подъ ударитѣ на закони.

Ако единъ германски генералъ Шлегеръ амнистира 15,000 политически затворници съ единъ декретъ, нима на-родния блокъ, въ центъра на който стои Б. З. Н. Съюзъ ще продължава, за срамъ на трудящия се свѣтъ, съ аптекарски вѣзни да дава амнистия и то само за едната страна?

А. Б-къ.

Стига прозокации!

До г. Министра на вътрешнитѣ работи. копие в. „Нови дни“.

Отъ нѣколко дни най-безпричинно сж арестувани, по заповѣдъ на Е. Джумайския Окол Началникъ, другаритѣ: Титко Черноколевъ, Найденъ Сава Шиваровъ, братя Преславски и др.

Окол. Началникъ е поискалъ и Шуменския прокуроръ е разрешилъ задържането имъ 5 дни за следствие.

Арестуванитѣ другари сж обвинени въ . . . конспирация!

А истината е тая, че сж дрѣзнали да присѣтстватъ на . . . младежка конференция въ града на 9. 1.

До кога, господа достойни замѣстници на сговора, ще тероризирате ония, които не мислятъ като васъ?!

Най-енергично протестираме стига прозокации! . .

Свобода за всички арестувани!

За общ. група
Ив. п. Христовъ,

Абонирайте се за в.

„НОВИ ДНИ“

ХРОНИКА

Брой 1 и 2 на „Нови дни“ се посрещна много добре между широките среди. Изпращахме и бр. 3 безплатно с молба да се абонират всички, до които сме пратили вестника. Ще пратим безплатно и бр. 4. Всички ония, които не върнат бр. 4 ще считаме за наши абонати.

Вестникът „Нови дни“ печата с намалени цени всички държавни, общински, частни и др. обявления.

Всичко да се отнася до книжарница „Искра“.

Отъ 1 до 10 г. м. въ града е имало случаи отъ заболявания:

Коремнъ тифъ — 2.

Скарлатина — 5.

Падналиятъ напоследъкъ снѣгъ въ околията се е отразилъ извънредно благоприятно на посевитѣ. Очаква се реколтата, значително да се подобри.

Купете си специалния календаръ на Ески-Джумайската Популярната Банка. Хубаво изработенъ съ клишетата и др. Цена 5 лв. Намира се въ банката.

Агрономството възнамѣрява да предприеме силна агитация между населението въ околията за препоръчване отглеждането на пчели, като единъ отъ най-доходнитѣ стопански отрасли.

Министерството на земледѣлието е наредило да се засѣятъ 1500 декара конопъ въ околията ни. Ще послужи за изработка на вжжени издѣлия и платове.

Тая година въ страната ще се засѣе доста конопъ по нареждане на сжщото министерство. Съ това държавата цели да ограничи вноса на конопенитѣ издѣлия, та да не се изнася чужда валута.

Популярната банка е изпратила за утвърждаване плановетѣ за новата баня, която ще почне да се строи на пролѣтъ. Ще коштува около 600,000 лева.

Вие искате да станете богати? Тогава си купете единъ билетъ отъ лотарията, която д-вото на столичнитѣ жуналисти разиграва. 15,000 печалби, на обща сума 1,250,000 лева. Най-голяма печалба 250,000 лв. Цѣлъ билетъ 30 лв., половинъ — 15 лв. Билети при Петъръ Станчевъ и Популярната банка.

Бюлетинъ за ценитѣ на зърненитѣ произведения.

За 100 клгр.

Бобъ 195 — 197 лв.

Слънчогледъ 345 "

Ечемикъ 185 "

Фий 290 "

Царевича 132 "

Презъ празниците тонъ кино Жековъ е пожънало голѣми успѣхи. Много хора сж се връщали по липса на мѣста.

Общинския съветъ е обжалвалъ общ. бюджетъ предъ министерството на вътрешнитѣ работи и иска да бжде утвърденъ така, както е гласуванъ. Намаленъ е съ 3,800,000 лв. Съкратени сж длъжноститѣ: държавенъ контролоръ, пом. секретаръ, единъ финансовъ приставъ, ветеринарния фелдшеръ, единъ горски стражаръ и др.

Редакционни. Умолява се Михаилъ Георгиевъ да се яви въ редакцията ни — книжарница „Искра“.

На първия день на Коледа мѣстното ученическо въздържателно дружество изнесе сполучливо своето традиционно детско утро.

Особено добро впечатление направи сценката изъ живота на едно семейство, кждето бащата и сина сж пияници.

На 13 т. м. 8 часа вечерта читалището „Напредъкъ“ устройва традиционната си среща — вечеринка въ казиното. Входъ на лице 10 лв. Ще се разиграе и тоболла. Приходътъ въ полза на „Фондъ радио“ при читалището.

Въ нѣкои села презъ настоящия сезонъ, агрономството ще уреди зимни курсове.

Вие имате интересъ да печатате обявленията си въ в. „Нови дни“. защото той е най-четения в-къ въ града и околията.

въ по-миналия брой на нашия вестникъ ние помѣстихме една статийка на нашия труднукъ А. Бкъ за срещитѣ на родителския комитетъ при непълната гимназия. Между другото въ тази статийка се изнасяха решенията на родителитѣ по въпроса за по-доброто възпитание на тѣхнитѣ деца-ученици. Изнасяше се факта, като голѣмъ пасивъ въ обучението имъ: раздѣлянето имъ на два враждуващи лагера и отклонението имъ отъ прѣката имъ работа. Изнасяше се още, че единъ отъ тѣзи ученически лагери, тѣй нареченитѣ ученици-фашисти, често посещавали спортния клубъ „Никола Симовъ“. Този фактъ се е констатиралъ единодушно отъ всички родители съ различни политически убеждения, които сж присѣствували на родителската срѣща и които сж били по вече отъ 100 души. Тѣ сж констатирали, че тѣзи посещения се отразяватъ зле върху възпитанието на тѣхнитѣ деца и сж решили да поискатъ съдействието на съответнитѣ власти, за да се отстранятъ това лошо влияние.

Този фактъ е страшно възмутилъ гр. П. Куцаровъ, който, до колкото ни се простиратъ сведенията, нѣма никакви деца и никога не се е интересувалъ отъ образов. и възпит. въпроси и е излѣзълъ съ една дописка въ в. „Общ. Трибуна“, съ която се нахвърля вър-

ху нашия вестникъ и родителския комитетъ наричайки ги „нѣкакви“ си „лѣвичарски“ и пр. епитети. Подобно грандоманско и олимпийско отношение къмъ единъ току-що се появилъ вестникъ и единъ културно-възпитателенъ институтъ, какъвто е род. учителския комитетъ — говори твърде некрасиво за моралната и обществена култура на автора си.

Но най-важното обстоятелство, което трѣбва да се подчертае, то е. че гр. П. К. не се спира на факта за посѣщението на ученицитѣ, нѣма доблестъта да го отрече, а почва да разправя работи, които никой нито е поддигалъ, нито е отричалъ. Защо сж тѣзи екскурзии въ облиститъ на родолюбие, патриотизма, членуването на спортния клубъ „Н. Симовъ“ и пр. и пр. оставяме на сериозния читателъ да прецени.

Но щомъ е въпросъ за родолюбие и патриотизъмъ — макъръ и повдигнатъ този въпросъ ни въ клинъ ни въ ржка въ трѣбва да заявимъ, че тѣзи качества сж въ гърдитѣ на скромнитѣ граждани, а не въ ония, които по улицитѣ и площадитѣ се биятъ въ гърдитѣ и крещатъ и парадиратъ съ тѣхъ. Азъ съмъ снемалъ и снемамъ шапка предъ скромния и беденъ родолюбецъ, каквито много съмъ виждалъ въ окопитѣ въ миналото и каквито виждамъ и сега на културния и трудовия фронтъ на народа. Но родолюбецъ, който съ крѣськъ и външни знаци афишира родолюбие си по парадитѣ и площади, дето трѣбва и дето не трѣбва и който безъ никакъвъ поводъ говори за него, такъвъ родолюбецъ не само не почитамъ, но го смѣтамъ и за недобъръ гражданинъ.

Алчността за печалби нѣма граници. Не е пожалена и детската наивност и глупостъ.

Почти всички шоколадни фабрики сж пустнали на пазаря огромно количество шоколадъ. Всѣка таблетка съ-

държа разни номера, които децата събиратъ и лепятъ на специални албому Ако изпълнятъ албому т. е. намѣрятъ всички номера последователно (а за това трѣбва да се изхарчатъ стотици лева) фабриката праща на детето подарѣкъ, обикновено футболна топка. Децата сж обхванати като отъ епидемия, купуватъ шоколадъ само за номера му. Всички пари, които иматъ, даватъ само за тая цель. Мнозина пооткрадватъ пари, продавали сж скрито яйца, и т. н. да си набавятъ пари за шоколадъ.

Родителитѣ да упражняватъ

по строгъ контролъ и да ранятъ на децата си да ратъ номера и пълнятъ боми.

Умоляватъ се всички наши сътрудници да шатъ чисто и четливо една страна на листъ

Когато ржкописа е писанъ съ псевдонимъ, щавайте въ редакцията истинското си име.

Ржкописи не се връщатъ

Четете в. „НОВИ ДНИ“

По случай празниците

доставихъ отъ най-реномираната фабрика „ЧУКАТО“

Разкошна ментовка, вишновка, мастика, конякъ — медициналъ и др.

За въ кжжи на ДЪМПИНГОВИ ЦЕНИ:

Конякъ екстра 40 лева

Малиновка 32 „

Вишновка 32 „

Мастика 50 „

Посетете ЗАВЕДЕНИЕТО за да се увѣрите.

Съ почитъ: **Йорданъ Т. Ковачевъ** (до Юр. х. Еневъ).

ИСУФЪ М. АХМЕДОВЪ

(срещу „ГИРДА БАКЪ“.

Разполага съ прѣсни галоши и шошони „БАКИШ“ гети, ризи, вратовръзки, яки, кърпички, чорапи и на различни подарѣци за празниците съ намалени цени.

Народната застрахователна кооперация

„ЗАДРУГА“

осигурява за **животъ**, противъ **пожаръ**, както и разни **стоки, машини** и пр.

Лозунгътъ на кооперацията е: **СТОТИНКАТА** на **КООПЕРАТОРА** за **КООПЕРАЦИЯТА**.

Представителъ: **Антонъ Христовъ** — Е.-Джумайска

Шуменъ, Печатница „Спасъ Поповъ“, 4 — 1933.

Желаете ли да научите да четете, пишете, превеждате и говорите основно правилно и свободно:

ФРЕНСКИ, НѢМСКИ, АНГЛИЙСКИ И ИТАЛИАНСКИ

безъ да напушате работата и мѣстожителството си — възползвайте се отъ кореспондентнитѣ курсове на единственото въ България

ВСЕОБЩО-ПРАКТИЧЕСКО КОРЕСПОНДЕНТНО УЩЕ

което последователно по пощата ще Ви изпраща, на посочения отъ Васъ адресъ лекциитѣ си съ всички необходими наставления за **бързо, леко, рационално и увлекателно** изучаване на избрания езикъ.

Пълния курсъ на всѣки езикъ отъ 30 двойни лекции въ **предплата** струва **450 лв.**, а въ **изплати** **600 лв.** (по 100 лв., платени ежесечно на 6 вноски). Записване презъ всѣко време на годината, безъ предварителенъ изпитъ или изискуемъ учебенъ цензъ, като за цельта съответната сума за записания курсъ и езикъ, се изпраща до Дирекцията на Училището — ул. Веслецъ 49, София (Канцлария — Алабинска 21).

Училището, поставено подъ почетния патронажъ и непосредствено ржководство на известния българската и чуждестранна книжнина литераторъ, филологъ и чуждестраненъ кореспондентъ **А. Лебедевъ** — за да осигури успѣха на наченатото си едукационо дѣло и този — на курсиститѣ силно е ангажирано за свой учебенъ и технически персоналъ, едни отъ най-добритѣ интелектуални сили на страната — филолози, специалисти-коректори по всѣки засѣгащъ въ него чуждестраненъ езикъ.

Пробна серия отъ двойни лекции по избранъ курсъ и езикъ, придруженъ съ Проспекта на Училището, съдържащъ нуждитѣ упътвания за лекото и правилно изучаване на лекциитѣ и съ право ржчана кореспонденция.

то е голичко само по ризка!

— Но нали виждашъ, че сме гладни, ма Пенке! — нервно отвърна Стефанъ.

— Азъ ще отида да суровакамъ Азъ ще донеса много гевречета Азъ ще ви нахраня! — весело се обади Стойчо и почна да си търси сурвакици.

— Недей отива, детето ми, ще замръзнешъ ще настинешъ! — полу-разплакана каза майката.

— Нѣма, нѣма, мамо. Азъ имамъ здрава ризка. Ще отида!

— Хемъ си гладна и пакъ не пушашъ детето! — нервира се Стефанъ и продължи:

— И азъ виждамъ, че е голичко, но какво да правимъ! Глада не гледа студа.

— Но, Стефано . . .

— Мълчи!

Съ сурвакици въ ржка Стойчо вече бѣше на улицата. Влѣзе въ съседитѣ си да суровака. Получи моливче и геврече, което лакомо изхруска. Мина нататъкъ. Студътъ го шипѣше по бузитѣ, но детето не усещаше. Радваше се на щедростта на добритѣ хора. Събра много гевречета, нѣколко десетки лева и когато кърпата му натежа, бързо и засмѣнъ си дойде.

Въ кжжи майка му и баща му прималѣли отъ гладъ, лежаха на дървения крезатъ. Стойчо изсипа гевречетата и засмѣнно каза:

— Днесъ азъ ще ви нахраня! Очитѣ на бащата и майката овлажнѣха. Стефанъ взе детето си въ ржце, а майка му разглеждаше подарѣжитѣ.

— Така, татко, много дихъ. На всѣкъде ми гевречета. Но имаше и хоре, татко! Влизяхъ и в гати кжжи, но отъ нѣколко изпжждаха. Отъ една боядисана кжша ме изпжжидна . . . щѣлъ съмъ да оца . . .

— Е, сега си добре, Пнали — обърнѣ се Стефанъ — жена си.

— Разбира се! — Весело върна тя.

Тримата сладко заха детскитѣ гевречета.

Нощта бѣше настъпала. Тѣ си легнаха доволни, въяйки за моментъ своята орисъ . . .

Михаилъ Георгиевъ (дърводѣлецъ)

На печалба*)

Студения Януарски день се пробуждаше. Камбания звѣнъ, който предизвестяваше за днешния празникъ — сурваки, се губѣше изъ острия вой на виялацата.

Градътъ се раздвижи. Съ зачервени отъ студътъ бузи, децата отъ рано капълника улицитѣ. Днеска е тѣхенъ празникъ, който сж очаквали съ трепетъ цѣла година и тѣ бързаха да суровакатъ . . .

Въ единъ отъ крайнитѣ квартали на града, въ стара, схлупена кжшурка, живѣеше тричленно бедно семейство: младъ

Б. Р. Авторътъ на разказътъ е безъ образование, простъ работникъ. Печатаме трудътъ му съ известни наши поправки.

мжжъ съ жена си и тѣхното обично детенце — седемгодишния Стойчо. Бащата — Стефанъ, макаръ и младъ, никъде не можа да си намѣри постоянна работа. Презъ месеца едва успѣваше да се намѣри за нѣколко дни работа. По цѣли дни гладуваха. Това го отчая озлоби го. Започна редовно да посещава крѣчмитѣ. Научи най-лошитѣ пороци: да пиянствува и да играе на карти. Бѣше винаги мраченъ, зълъ и студенъ. Такъвъ го завариха и днешния празникъ — сурваки. И днесъ се караха и днесъ гладуваха.

— Пенке, — обърна се той къмъ жена си — да пуснемъ днесъ Стойча да суровака . .

— Ти лудъ ли се, бе Стефане! Нали виждашъ, че дете-